

Kalapos forradalom

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVII. évfolyam, 39. szám, 2023. szeptember 29.

Aztán egyszerre mégis dolgozni akartam. Nyári vakációban. Csak néhány hetet. Kellett a munka. Vagyis a pénz. Most jövök rá, hogy kimaradt az életrajzomból. Lehet, hogy pótolom a Wikipédián. Nem voltunk szegények. Gazdagok sem. Tellett mégis apámnak egy robogóra. Megvette. Mentünk diadalmasan nagyanyámékhoz. Hátul ültem. Nekimentünk egy fészernék. Eladta. Vásároltam volna én is ezt-azt. Nem könyvet, arra mindig adott anyám. Hegyesorrú cipőt. Talán nemességre is áhítoztam. Bár akkoriban hasznosabb volt prolinak lenni. Grófok és bárók is kerültek a kezük alá. Évek múlva találkoztam egy grófnővel, aki virágot árult a marosvásárhelyi vendéglőkben. Azt hiszem, mégsem a nemesség végett dolgoztam kilencediktől egy-két osztálytársammal minden nyáron. Töltöttük a permetezőrepülőbe nagy papírsákokból a gyomirtó vagy rovarirtóport, azt sem tudom, mit. Hajnali ötkor kezdtünk. Máskor meg nyűttük a lent. Majd elmondom, miféle munka. Maradjunk annyiban, hogy nehéz. Hordoztam a topográfusoknál a piros-fehér lécet. Ha kiáltottak, megálltam, és tartottam függőlegesen. Egy másik évben raktuk egymásra a deszkát a fatelepen. Vagy fekete-fehér sakkfigurákat gyártottunk egy rozoga műanyagfröccsöntővel. Ráadásul éjszakai műszakban. Valahányszor hozzáért a gép karja a cementhez, enyhén megütött az áram.